

Czytania: Dz 1, 1-11; Psalm 47 (46), 2-3. 6-7. 8-9; Ef 1, 17-23; Aklamacja: Mt 28, 19. 20; Ewangelia: Mt 28, 16-20

Dzisiejsze czytania kierują naszą uwagę na ostatni moment ziemskiej obecności Jezusa pośród swoich uczniów. Jest to moment, w którym Jezus wydaje uczniom ostatnie polecenia i obiecuje im Ducha Św. Jezus zapowiada, że wzmocnieni duchową mocą staną się Jego świadkami, aż po krańce ziemi. Uczniowie nie tylko mają być wierzącymi, ale muszą się zdobyć na coś więcej, ich misją jest świadczenie o Jezusie, nauczanie i udzielanie chrztu. Aby byli do tego zdolni, otrzymają szczególną pomoc, otrzymają Ducha Świętego. Chrztost z wody pozwala zerwać z grzechem, zerwać z przeszłością, pozwala zamknąć lub uporządkować to, co było. Chrztost Duchem Świętym otwiera drogę w kierunku misji, świadczenia o Jezusie, Mesjaszu i Zbawicielu, jest ukierunkowany na przyszłość, na rozwój powszechnego Królestwa Bożego w jednym Duchu, w jednym Kościele, którego głową jest Chrystus.

Święty Paweł mówi o tym, że wierzący są wyposażeni w ducha mądrości, który pomaga poznawać tajemnice Boże. Bóg daje ludziom światło oczy serca, aby mieli wrażliwość na sprawy Boże, i aby mogli dobrze rozeznawać teraźniejszość i patrzeć w przyszłość z nadzieją i wiarą, że końcem wszystkiego jest nasze zjednoczenie z Bogiem w wieczności. Wieczność nie jest rzeczywistością ani odległą, ani daleką. Kiedy Jezus wstępuje do nieba, do tej innej rzeczywistości, On tylko się unosi, a obłok zabiera Go sprzed oczu apostołów. Obłok zabiera Go sprzed oczu, ale On pozostaje blisko. Obłok to symbol obecności Bożej, symbol czegoś realnego, ale skrytego i niedostępnego. Wieczność jest blisko nas, ale chwilowo niedostępna dla oczu. Jezus wstąpił do nieba, ale nie oznacza to, że jest gdzieś daleko, On pozostaje blisko, lecz zmienia się sposób Jego działania. Boże działanie będzie widoczne przez działanie Ducha Świętego. Jezus pozostaje zawsze blisko nas, ale jest obecny inaczej, dostrzegany oczami serca i wiary. Dlatego Jezus mówi w Ewangelii „Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata”. Prośmy o to, abyśmy oczami serca i oczami wiary byli wpatrzeni w to, co nieskończone i wieczne, a jednocześnie byśmy potrafili świadczyć o Bożym miłosierdziu i Bożej miłości do wszystkich ludzi, których Jezus wyzwala z niewoli grzechu ku wolności dzieci Bożych.

o. Wiesław Jonczyk SJ